

[Ποιμαντικά σχόλια στην Έπικαιρότητα]

Οικολογικός ζωγραφικός πίνακας τής πείνας

Εικαστικό σχόλιο, με άφορμή την καθιέρωση από τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο (1989) τῆς 1ης Σεπτεμβρίου (Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου) ὡς «Ἡμέρας Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος». Ὁ πίνακας εἶναι ἀναρτημένος στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Νοσοκομείου Gasthuisberg τῆς Λουβαίνης (Leuven), Βέλγιο, καὶ διανέμεται μὲ τὸ κείμενο ἀπὸ τὴν Ποιμαντικὴ Ὑπηρεσία. Τὸ κείμενο μετέφρασε ὁ Δρ. Παιδαγωγικῆς καὶ πρ. Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Εὐστάθιος Κ. Γιαννῆς. Τὴν πρωτοβουλία προβολῆς εἶχε ὁ ὄμ. Καθηγητῆς τῆς Θ.Σ. τοῦ Π.Α. Ἀλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἐμπιστεύτηκε τὴ Δημιουργία του. Ὁ Νιγηριανὸς καλλιτέχνης Tony Emekinya Nwachukwu ζωγράφισε αὐτὸ τὸ ἔργο, τὸν οικολογικὸ πίνακα τῆς πείνας, γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ καταλάβουμε τὴν εὐθύνη μας.

Ὁ πίνακας μᾶς παρουσιάζει τρεῖς σκηνές. Ἀριστερὰ βλέπουμε μία σκηνὴ ἐξαιρετικὰ μαύρη καὶ σκοτεινὴ, σχεδὸν σκηνὴ τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐπὶ γῆς δὲν ὑπάρχει πλέον ζωὴ, ἡ χλωρίδα εἶναι ἀφανισμένη, ὁ ἀέρας χολεριασμένος. Ἐνα ἀγοράκι πλέει πάνω σ' ἓνα βαρέλι καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ παρασύρει τὰ πάντα στὸ πέρασμά του. Ὁ καλλιτέχνης χρησιμοποίησε ὡς μοντέλο τὸν μικρὸ του γιό· τὸ ἀγχωμένο του βλέμμα τοῦ φωνάζει βοήθεια.

Ἐπέκεινα ὄλων, βλέπουμε τὸ χέρι τοῦ Δημιουργοῦ... ὅπως μπορούμε νὰ τὸ δοῦμε στὴν Καπέλλα Σιξτίνα ζωγραφισμένο ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Ἄγγελο.

Ὁ Θεὸς δημιούργησε τὴ γῆ καὶ ἐμπιστεύτηκε στὸν ἄνθρωπο τὴ συντήρησή της. Στὴν Ἁγία Γραφή, ποὺ συμβολίζεται ἐδῶ μὲ τὸ περγαμηνὸ εἰλητάριο, γράφεται: Ὁ Θεὸς εἶδε τὰ πάντα «ὅτι καλὰ λίαν». Ὁ Θεὸς βάζει στὸ χάος τάξη: φῶς καὶ σκοτάδι, τὴ γῆ, τὸν οὐρανὸ, τὴ θάλασσα, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι ζωή! Ὁ ἄνθρωπος ἐπιφορτίζεται μὲ τὸ καθῆκον νὰ φροντίζει γιὰ ὅλα.

Κάτω δεξιὰ ὑπάρχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, παριστάμενο μὲ τὸ περιστέρι ποὺ προστατεύει τὴν ἀνθρωπότητα.

Στὸ κέντρο βλέπουμε ἓνα φῶς, τὴν ἀναστάσιμη λαμπάδα, μὲ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα. Οἱ ἥπειροι ἀναπαρίστανται μὲ τὶς διάφορες γενεές· ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα κρατοῦν στὸ χέρι καὶ ἀπὸ κάτι, ποὺ ἀντιστοιχοῦν στὶς ἑπτὰ ἡμέρες τῆς Δημιουργίας... ἄμεσα ἀπειλούμενα. Μία γαβάθα νερό, ἓνα στάχυ σταριοῦ, μία λάμπα λαδιοῦ, ἓνα πουλί, ἄνθη, ἓνα κατσικάκι, οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι. Τὸ μήνυμα εἶναι σαφές: ἔχουμε καθῆκον νὰ μεριμνοῦμε γιὰ τὰ φυτά, τὰ ζῶα, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὁλόκληρη τὴ Δημιουργία. Κυρίως οἱ μικροὶ καὶ οἱ ἀδύναμοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ χρειάζονται τὴν προσοχή μας.